

Αξιολόγηση Μέτρων Πράσινης Οικονομικής Ανάκαμψης στην Κύπρο

**Θεόδωρος Ζαχαριάδης, Ηλίας Γιαννάκης, Κωνσταντίνος Ταλιώτης,
Μάριος Καρμέλλος and Νέστωρ Φυλακτός, Mark Howells, Will Blyth and
Stéphane Hallegatte**

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Κατά τους τελευταίους μήνες, πολλοί διεθνείς ηγέτες έχουν τονίσει την ανάγκη τα μέτρα που αποφασίζει κάθε χώρα για την τόνωση της οικονομίας της μετά την πανδημία, να έχουν περιβαλλοντικό προσανατολισμό και να εναρμονίζονται με τους Στόχους των Ηνωμένων Εθνών για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη και τις προτεραιότητες της Παγκόσμιας Συμφωνίας του Παρισιού για την Κλιματική Αλλαγή. Η εργασία αυτή παρουσιάζει ένα πλαίσιο για τη συνεργασία επιστημονικών και κοινωνικών φορέων με στόχο τη διαμόρφωση ενός αποτελεσματικού και ρεαλιστικού σχεδίου ανάκαμψης της οικονομίας με συνδυασμό ποσοτικής και ποιοτικής ανάλυσης. Η προσέγγιση βασίζεται τόσο σε ποσοτικές εκτιμήσεις που υποστηρίζονται από ενεργειακά και οικονομικά μοντέλα που πρέπει να είναι δημοσίως διαθέσιμα, όσο και σε ποιοτική αξιολόγηση της καταλληλότητας πιθανών μέτρων ανάκαμψης με ανάλυση πολλαπλών κριτηρίων, η οποία πρέπει να διεξάγεται με την ευρύτερη δυνατή συμμετοχή κοινωνικών εταίρων, ώστε να λαμβάνονται υπόψη διαφορετικές προτεραιότητες και να αυξάνεται η πιθανότητα υλοποίησης των μέτρων που θα προταθούν. Ως παράδειγμα εφαρμογής, επιλέγονται δεκατρία μέτρα πράσινης οικονομικής ανάκαμψης (επενδύσεις και μεταρρυθμίσεις) που είναι σε γνώση των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων της Κύπρου και συζητούνται στη δημόσια σφαίρα. Καθένα από αυτά τα μέτρα αξιολογείται με μεγάλο αριθμό κριτηρίων που αφορούν την οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση, την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και την αντοχή στην κλιματική αλλαγή. Τα αποτελέσματα αναδεικνύουν ότι σε μερικές περιπτώσεις υπάρχουν διαφορές στην προτεραιότητα που δίνεται σε συγκεκριμένα μέτρα ανάκαμψης, ανάλογα με τον χρονικό ορίζοντα που εξετάζεται, ανάλογα με τη σημασία που δίνεται στην περιβαλλοντική ή την οικονομική τους αποτελεσματικότητα και ανάλογα με τους κοινωνικούς φορείς που αξιολογούν τα μέτρα. Ιδιαίτερη σημασία έχει η διαπίστωση ότι ένα σχέδιο επανεκκίνησης που επαναφέρει την οικονομία στα ίδια πρότυπα κατανάλωσης και επενδύσεων με αυτά πριν από την κρίση, είναι όχι μόνο περιβαλλοντικά μη βιώσιμο αλλά και οικονομικά υποδεέστερο, καθότι οδηγεί σε χαμηλότερες δυνατότητες οικονομικής ανάπτυξης και μικρότερη τόνωση της απασχόλησης σε σύγκριση με τα περισσότερα πράσινα μέτρα ανάκαμψης.